

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 10.

W E S R O D E D N I A 3 L U T E G O 1802.

Z Wiednia d. 27. Stycznia.

J. C. K. M. raczył Xdza Leopolda Somoghi de Perlak proboszcza nowego kościoła w Budzie, dziekana katedralnego w Raabie alforem sądów komitatu Raaby i Szaladen, tudzież konfystorza biskupiego nayłaskawiej mianowac.

Oficyalista C. K. oberpocztantu Fryestskiego, Ignacy Heymann, przesłał Imperatorowi Jmć Alexandrowi I. swey roboty pocztowe mappy Włoch i Niemiec na kitayce odbite. J. I. Mośc iako umiejący cenic kunszta, nietylko że łaskawie przyjął te dwie mappy, ale nadto autorowi ich w gabinetowym ukazie pod d. 2 Listopada 1801 na dowód swego naywyższego ukontentowania, bogaty pierścień brylantowy przesłać rozkazał.

Z Włoch odbieramy następujące wiadomości: Przybyły d. 23 Grudnia do Rzymu z Paryża goniec, przywoził wiadomość, że wielkza liczba francuzkich i belgickich biskupów, złożyli swe dostojności, i nowe ich

mianowanie na też godności od pierwszego konfula już postanowione zostało. — Zmarły w podeszłym wieku bankier Rek w Wenecyi, pochodził z Niemiec. W roku 1753 przybył ubogim do Wenecyi. Wiadomości handlowe i niezmortlowana praca tak dalece mu posłużyły, że do znacznego przyszedł majątku, gdyż pomimo ponietioney w ostatniej wojnie straty, dwiema swoim synom przefzło 5 mill. lirów (lira 24 gro.) zostawił. — W Luce zakończył się terazniejszy rząd demokratyczny. D. 30 nowa konstytucya tey Rzpltey, ułożona przez znakomitszych iey obywateli i potwierdzona przez nadzwyczajnego posła pierwszego konfula, ob. Sallicetti, przy wystrzałach z armat została ogłoszona. Stanowi ona w treści: Rząd Rzpltey Lukańskiej składa się na przyszłość: 1) z wielkiej rady; 2) z wykonawczej władzy; 3) z rządowej rady. Wielka rada składać się będzie z 300 członków; 200 będzie wybranych z naybogatszych rodziny, a 100 z kupców, uczonych i rzemieślników.

Wszyscy będą krajowi służyć bezpłatnie. Wielka ta rada stanowi ustawy, mianuje władzę wykonawczą i radę rządową. Co 5 lat trzecia część członków będzie odmieniana, wszelako dawne członki mogą być na nowo obrane. Prezydent wielkiej rady będzie większością głosów obierany. Wykonawcza władza składać się będzie z 12 starców, z których kolejno każdy przez dwa miesiące prezyduje, i będzie miała nazwisko Gonfaloniera. Prezydent stanowi rząd w związku z zagranicznymi mocarstwami, podpisuje ustawy, i t. d. Każdy z starców zosiawać będzie przez lat 4 na urzędzie, a co rocznie czwarta część wychodzi. Rada rządowa składa się z 12 rzeczonych starców i 4 innych urzędników. Wszyscy ogólnie zawiadywać będą wewnętrznymi interesami, sprawiedliwością, policją, zagranicznymi stosunkami, zbrojną siłą, proponują ustawy i t. d.

Z Brynu d. 28. Stycznia.

Posel angielski w Konstantynopolu zawarł z dywanem umowę korzystną nader dla Anglików względem handlu lewantско-indyjskiego na lat trzy na zawdzięczenie im pomocy wyświadczonej Turkom w czasie wojny Egipskiej, obawiają się jednak aby rząd francuzki tego źle nieprzyjął, bo pokóy zapewnienia Francyi równe przywileje handlu z Anglią.

Listy z Zemlina pod d. 14 pełne są wrzawy wojenney. Znaczny korpus Arnautów głównych nieprzyjaciół Janczarów ruszył ku Belgradowi, i już do Prozorowca przybył. Z drugiey strony Pasman Oglu najfilniej postanowił wspierać Janczarów. Te okoliczności zanowiadają naykrwawfsze sceny, jeżeli się Belgrad nie utrzyma, co dla panującej niefufności zdaie się być bardzo podobnym

Mollar effendy człowiek bardzo znaczny, i który się naywięcey do zabicia bafzy przyłożył, w naywiększem jest podeyrzeniu. Obwiniają go, że wszystkie skarby, tylko międzdy przyjaciół rozdał. — Przysłany z Konstantynopola kommissarz wyjechał z Belgradu na kilka dni przed zabiciem bafzy. Zieźdzał ón umyślnie dla zagodzenia sprawy Janczarów, i utwierdzenia bafzy w jego powadze, ale znalazł za dogodniejszy dla siebie utrzymywać stronę Janczarów, którzy mu na dowód wdzięczności przy odieździe dali na drogę 60 kies złota, (zł. pol. 150,000, rachując na iednę kiesę turecką liwrów 1500 czyli zł. pol. 2500).

Z Ratysbony d. 11. Stycznia.

Dziś seym Rzeszy pierwsze tego roku odprawił posiedzenie. Przedtem członki wzwywane były na 8 godzinę chociaż nie zgromadzały się aż o 12. Dyrektoryum chcąc zapobiedz temu nieśladowi, teraz ich dopiero na 12 zaprasza. Na dzisieyszem posiedzeniu oświadczył urzędownie posel moguncki, że jego Pan jako arcybiskup moguncki, biskup, wormaceński. Za odebraniem papieżkiew brewy zrzekł się powagi biskupiey na lewym brzegu Renu, i o temi już Cesarza Jmc uwiadomił.

Z Neapolu d. 19. Grudnia.

Onegday powrocił tu z Wiednia margrabia de Gallo. W naszym porcie znaydują się 3 rossyyskie 50 armatne okręty, ale tak wielkie, iakby miały po 64 armat. Słychać że pozawarcium traktatu w Amiens, znaydujące się nader piękne woysko rossyyskie na załogach po naszych twierdzach w liczbie 2500 ludzi popłynie do Malty na którey wy-

spie ma Imperator mieć prawo trzymania załogi.

Z Londynu d. 5. Stycznia.

Na wyspie St. Domingo okropne wszczęły się zaburzenia, następujący list jednego prywatnego datowany pod dniem 25 Października r. p. na Przylądku francuzkim, najlepiej tę rzecz objaśnia.

" Nie spodziewałeś się pewnie, ażebym ci w pośród mordów i śmierci tak szczegółowe przesyłał opisy. Nasz rządca murzyn wczoraj odebrał urzędową wiadomość, że armia zbuntowanych Negrów o kilka mil tylko od miasta obozowała, zamysłając nań ze wszystkich stron napaść, i wszystkich tak białych, iako i czarnych do rządu należącego wyciąć. Natychmiast więc domy i sklepy pozamykano, odgłos bębna zwoływał do broni. Niewiasty i dzieci wdzikiem zapamiętaniu biegać tu i owdzie, tak okropny stawał widok iakiego żaden pęzel określić niepotrafi. W krótcie 3000 ludzi pod bronią stanęło. Jenerał obobście stawiał się na czele oddziału iazdy. Nakoniec szła albo raczej leciała dragonia naprzeciw nieprzyjaciela, a oczekiwanie nasze skutku tej wyprawy nie do opisanja było. Wyglądaliśmy ich aż do godziny 10 w nocy, w którym też czasie żołnierze powrócili na półumarli od znoju, bowiem przez cały dzień deszcze lały, a upał był do niewytrzymania. O 5 mił napadli oddział nieprzyjaciół, uderzyli na niego, i pochwytili niektórych, i tych z sobą przyprowadzili. Było ich w obozie 600. Jeńcy zaraz będą traconymi, ale to dopiero początek rozruchów; gdyż o to znowu w tym momencie słychać bęben i wszelkie czynności przerwane. Niewiadomo, iak się skończy. Bógdajby iak naysprędzej! Mogę tylko z do-

świadczenia na jednym Francuzie powiedzieć, że okropna trwoga zzięła wszystkie umysły, i nikt głośno słowa wyrzec nieśmieie. Cały kraj okropny obraz śmierci wystawia. Buntownicy wyrzekli wielu białych, szczegółnie niewiast i starców. Wysłano gońca do twierdzy Liberté do jenerała Moyes, ażeby wzięwszy swój korpus złączył się z jenerałem Christoph. W krótcie coś ostatecznego w tej mierze wiedzieć będziemy. — *W nocy o godzinie 10.* " Artyllerya i część piechoty wyruszyły z miasta. Doniesienia o nieprzyjacielu są różne. Niewiadoma ani jego liczba, ani woiowania sposób. Znaczna liczba miezkańców udała się na amerykański okręt; ale byli przymużeni w pośród okropnego deszczu do domów powracać. Sen w naszych oczach nie posłame. Wczorajszey nocy byliśmy zamknięci w ciasney izbie, i w moment oczekiwaliśmy iakiego okropnego przypadku. Tej nocy zapewne toż samo nas nie minie. Od czasu moiego tu bawienia, każda noc była iakowem zaboystwem oznaczona! Zgroza mię wskroś przenika gdy wspomnę sobie że nie raz widział, iak nieludzczy murzyni wnętrzości ludzkie na bagnietach nosili. — *W poniedziałek rano.* Aż dotąd jesteśmy bezpieczni. Wczoraj wieczorem oddział woysk wzięwszy na wiele dni żywności wyszedł z naszego miasta: żołnierze niesli chleb na bagnietach. Na wszystkie okręty embargo włożone zostało. — *W wtorek rano* Dziś przyprowadzono tu herfzta buntowników, i do więzienia wtrącono. Okulty w kaydany okropny stawał widok, a krzyk jego w dalekiej odległości szłyżać się dawał. Zowie się ón Fiaril, i miał w zamiarze obalic rząd Touffaint i Overture. Już uszy zmordowały się słuchaniem ustawicznych zaboystw. Okilka mil od tego miasta

przed dwoma dniami całe familie nayfrzożey powyrzynane zostały. Spodziewamy się że embargo iutro zdjęte będzie."

D. 29 Października o północy.— "W tych dniach całe są ulice trupami zasłane, które gnijąc zarażają powietrze. Schwytano i drugiego herfzta buntowników, ale nie tyle zewnątrz, co w domu mamy się lękać. Strzelono do jenerała, i adiutant przy nim zabity został, wczoray znowu rozszerzyła się trwoga, że twierdzę na przylądku zapalono. Dziś jenerał Christoph własną ręką ścinał 2 ludzi, a zwłoki ich kazał wrzucić na rynek, pomiędzy kupę trupów.

D. 30 Października.— Wszystkie czynności dziś rozpoczęto na nowo, chociaż nie bez przeszkód. Ufność ieszcze nie powróciła, a każdy lęka się nawet o życie. Codziennie tracą zbrodniarzów, ale też codziennie słyszymy o okropnych morderstwach, które oni po kraiu wyrabiają. W całym kraiu kórędy szły woyska rzadko gdzie uyrzy białego. Plany buntowników były wybornie zrobione. Mianowali wszystkich oficyerów i onych po różnych miejscach poróżstawiali. Miasto było celem ich porużeń i o mało im się zamiar ich nie udał, a my zaledwie nie staliśmy się ofiarą ich wściekłości. Jenerałowie Toufflaint i Dessolines znajdują się teraz w bliskości z znacznym korpusem, ale boiaźń ludu niezem się ułagodzić nie daie. Zabito lub zastrzelono 1500 buntowników. Liczba zabitych białych wynosi blisko 60.

Ostatnia gazeta dworska zawiera urzędowy rapport o zajęciu wyspy Ternate d. 21 Czerwca. Rządca holenderski bronił się nayuporczywiey w twierdzy przez dui 52. Głód tylko jeden zdołał go do poddania się przymusić. Anglicy zabronili wszelkiego dowozu, codziennie po 20 ludzi umierało w

czasie oblężenia. Strata Anglików wynosi do 24 ludzi, a zdobycz w twierdzy zabrana liczą do 1,500,000 piałtrów.

Przed kilku dniami nieiaki Nugent wdzierał się koniecznie do pokoju Królowy. Utrzymywał ón, że ma u rządu wielką sumę, iako bywfszy gubernator przylądku Breton. Gdy z wielu znaków okazało się, iż ma pomieszane zmysły, zaprowadzono go do domu szalonych.

Poseidzenia izby wyżfszey do dnia 14 Stycznia odroczone.

Dnia 8. Stycznia.

Zapewniają tu mocno, że rząd postanowił Londyn ogłosić wolnym portem, a przez to wszelkie widoki współubiegających się innych miał zniszczyć. Wszystkie opłaty od towarów, gdy się tu w kraiu niesprzedadzą, zniezione będą, i tylko opłata od składu naznaczona, na co tu po wyrznięciu kanału i wystawieniu portu tak w Londynie iak i w New - Wel - Docks miejsce iedno z naydogodniejszych znajduie się.

Względem okoliczności traktatu ostatecznego z Francją złożono powiele razy gabinetową radę, i wielu gónców do Amiens i do Paryża wysłano. Powfszechna panuje nadzieia, że wkrótce pokóy ogłoszonym zostanie.

Podług nadeszłych listów z Indyów wschodnich, Poligarowie naród indyyski, obfiadający góry kraiu przez Anglików na Tippo-Saibie zdobytego, ze wszystkich Indyanów naybitniejszy, i który nigdy ieszcze dotąd nie był pobity ani usmierzony iak ostem donoszono zbuntował się. Półkow: Agnew jenu: adjut: kompanii w Karnatyku, odebrałszy posiłki, pobit wprawdzie iednego naczelnika Poligarów, ale w tym momencie drugi przeciwko niemu wyciągnął: oto iest nayświeższy list

iednego officyera od woysk angielskich w Karnatyku pod dniem 22 Czerwca pisany. Półkownik Agnew wyruszył naprzeciw nieprzyziaciela z 77mym regimentem, dwiema kompaniami artyleryi, i kilka batalionami Cypaiow, udał się ku twierdzy Pandalam Courster, która już wprzody bezskutecznie od nas atakowana była. Po ufypaniu batteryy, i ofadzeniu ich 2 osnnastofuntowemi, 2 dwónastofuntowemi, armatami i 4 haubicami, cały dzień naprzeciw fortyfikacyom ogień sypano, i nazaiutr az do południa. Nakoniec postanowiono szturm przypuścić w tym porzadku: 2 lekkie kompanie 77go regimentu na przód, za nimi rezfta batalionu 73go a na końcu lekkie kompanie Cypaiow. Za przybyciem pod fortyfikacye znaleziono nieprzyziaciela licznego, uzbroionego w piki aa 20 stop długie. Zdało się pułkownikowi Agnew uformowac linią, i ogniem karabinowem atakowac buntowników. Nie wyszło 15 minut, a linia nieprzyziacielska złamana została, zdobyto fortyfikacye ze strata 3 officyerów i 180 żołnierzey w zabitych i rannych. Potym rżecz okropna nastąpiła, część nieprzyziaciela przeciwną bramą uciekała gdzie od stojący tam jazdy została zrabana. Na kilka mil kraiu trupem zasłano. Ale ta klęska nie uspokoiła pierwszym zwycięztwem ozuchwalonego nieprzyziaciela. Inny potężny Poligar wziął się do broni, przeciał półkownikowi Agnew komunikacyą z Madras, i odiał mu nadzieię posiadków. „

Nasi politycy wiele obiecują dobrego dla Anglii z otwarcia Skaldy, utrzymując, że chociaż w handlu swoim ucierpią, zyskają jednak na umieszczonych tu kapitałach, i na Batawskim handlu. — Na rozkaz admiralicyi zaisteiono poczty sygnałowe. — Jenerał O'Hara gubernator Gibraltaru dla słabości zdrowia tu

powróci. Jenerał Fox gubernator Minorcki nastąpi na jego miejsce.

Karetę dla Pani Bonaparte już posłano do Kale. Na drzewczkach znajduią się cyfry J. B. (Josephine Bonaparte.)

Wartość okrętów amerykańskich przez Francuzów lub Hiszpanów zabranych, i do Algieras zaprowadzonych rachują do 1,165,000 dollarów.

Półkownik Littkhalles poiechał do Irlandyi. — Król nie kazał nikogo prócz dworskich pufzczać do ogrodu Kew.

Jenerał Pigot bywfszy gubernator Malty powrócił tu przez Francją.

Z Modeny d. 3. Stycznia.

Połowa pałacu margrabi Cornpari wyfdzoną została na powietrze, przy czem jego małżonka wielu służących, i polskich legionistów życie straciło. Nieostrożne zapuszczenie ognia do baryłki prochu na dole znajdujący się, było tego przyczyną.

Z Liworna d. 30. Grudnia.

Król Jmc od nieiakięgoś czafu wielkie poczynił promocyę. Zniósł także deputacyą złożoną z kupców miała naszego a na iey miejsce radę handlową postanowił. W tymże czafie zmniejszył wchodowe i wychodowe clo; przedtem płacono 4 od sta, teraz zaś 1 od sta płacić się będzie. Takowe zmniejszenie wielką tu sprawiło radość i największe z niego dla handlu obiecuiemy sobie korzyści, Oczekuiemy ieszcze wielu innych odmian, których powodem iest w części, iak mówią, stan zdrowia królewskiego.

Mówią, iż kilka tysięcy anglików z armii Egipskiej miało przybydź do Portoferraio.

Mięsopuś tegoroczni będzie tu bardzo okazały, równie iak i po innych miastach włoskich, w czasie bowiem wojny wszędzie prawie ustały mięsopuśne zabawy tak ulubione od narodu włoskiego.

Podług listów z Lukki ta mała Rzeplta pozostanie przy swoiey niepodległości i będzie miejscem schronienia dla patryotów włoskich, którzy do swoich siedlisk niezechcą powrócić.

Minister Hiszpański margrabia del Campo na d. 26 b. m. znajdował się ieszcze w Genui, lecz czynił już już rozporządzenia przedki jego wyiażd oznaczające.

Z Stuttgardu d. 13. Syczynia.

Baron Edelsheim mający zlecenie uwiadomić dwór nasz o śmierci Xcia Badeńskiego, dnia wczorajszego miał audyencyą. Dwór nasz wdzieie na trzy tygodnie żałobę.

Podług listów z Noremburgi, między prusami i innym dworem niemieckim pobliskim Frankonii zaszedł układ, na mocy którego 6 woyroftw margrabstwa Baireuth ostatniemu ustąpionych będzie, to ustąpienie w krótcie ma bydź do skutku doprowadzone, równie iak inne odmiany w posiadłościach, mające z tym układem związek.

Pewna niemiecka gazeta przywodzi w okoliczności wynadgrodzeń dla Xcia Oranii artykuł V. tajemney konwencyi na d. 5tym Sierpnia 1796 między Francją i Prusami zawartej, który w odpowiedzi dworu berlińskiego na notę P. Stadion w okoliczności wyboru Elektora kolońskiego, jest umieszczony. Artykułu tego odnowa iest następująca:

" Jeżeli w czasie mającey nastąpić pacyfikacyi, powrócenie domu Oranii do iego dotychczasowosci w Hollandyi, będzie uznane za niemożące nastąpić. W takowym przypadku

Król Jmć Pruski i Rzeplta francuzka obowiązują się łożyć starania i użyć swego potężnego pośrednictwa dla ziednania przyzwoitego układu między Rzepltą batawską i Xiążęciem Nafsau Orange. Układu tego głównieyszym warunkiem będzie, ziedney strony, zrzeczenie się tegoż Xięcia wszelkiey pretenzyi do godności Statuderatu, tudzież do wszystkich dóbr nieruchomych posiadanych przez Xięcia tego na lewym brzegu reny i w prowincyach Belgii; a z drugiey strony, obowiązek dla Rzepltey batawskiey zapłacenia Xiążęciu Nafsau Orange wynadgrodzeń wyrównywiających wszystkim iego dobrom znajdującym się w kraiu ziednoczonych prowincyy, i w kolonjach hollenderskich, wyiawszy przypadek iezeliby Rzeplta batawska wolała raczey zostawić dobra te nieruchome do wolnego rozrządzenia Xcia Nafsau Orange, mającego nastąpić w przeciagu czasu iaki strony obydwie między sobą ułożą, lub iaki od strony trzeciey przez nie na to wybranej, przeznaczony będzie. Dla uskutecznienia takowego układu Rzeplta francuzka obowięzuie się prócz tego użyć wszelkich sił w celu ziednania dla wyżej rzeczzonego Xięcia Nafsau Orange i iego potomków płci męskiey sekularyzacyi biskupstw würrzburgskiego i bamberskiego, do których będzie przyłączona godność elektorska, i zrobić to w tym sposobie: aby zwrot biskupstw tych był zapewniony dla domu brandeburskiego w przypadku wygaśnięcia linii męskiey domu Orange. „

Z Berna d. 7. Syczynia.

Dziś rano wyiechał stąd jenerał Montchoisy do Paryża. Przed odiazdem list następujący mała rada napisała do niego. " Obywatelu jenerala: Ziednałeś sobie szacunek

Helwetów i przychyłność wszystkich przyjaciół porządku i pokoju. Odpowrzdzią cię ich wyczliwość i podziwienie. Ale rząd szczególnie Ci jest obowiązany za twoje przysługi twoją czunością, i równowagę, którąś przeciw zamachom namietności utrzymywał, dziękując ón Ci za utrzymywaną karność w woysku Ci powierzonym, za czułość i przeymność, któreys używał w kraju, gdzie zarządzałeś. Wywieździemy się dziś z tego obowiązku, który aczkolwiek łatwy i przyjemny, dla połączonych atoli okoliczności pełen jest trudu. Uczucia szacunku i przychyłności, któremi tchniemy ku tobie, życzenia nasze za twoją pomyślność, tak długo trwać będą, jak pamięć przykrych okoliczności, w których my w tobie przyjaciela, poprawcę i pocieszyciela nędz naszych znaleźliśmy. Spodziewamy się, że szczęście Helweyey, zawsze go mocno obchodziło, i że nie może mu być nie miłe wspomnienie, że się nie mało do niego przyłożył. To zaufanie jest połączone z naszą nędzą, i oneż znniejszyć może. — Pozdrowienie i uznanowanie.

Nadaremno aż dotąd wyglądamy raportu komisyyi względem konstytucyi i zwołania senatu, już trzeci miesiąc upływa w którym podług dekretu pod d. 28 Października senat miał być zwołany. — Rada prefekturalna, która dotąd w Graubündneńskim rządzila, została odrady małej rozpuszczona, i władza kantonowa zaprowadzona. Taż mała rada podała 3 kandydatów, z których reprezentant kantonu Recyi ma być wybrany. — Wciąż słyszmy o okropnych spustoszeniach z wielkich powodzi, po wielu miejscach statków zamiast powozów na gościeńcach używają Jeziora Murterskie, Ne-

umburskie, i Bielskie iedno morze wyflawia.

Z Paryża d. 12. Stycznia.

W tym momencie, już się pierwszy konsul musi w Lionie znajdować. Monitor pod d. 8 zamyka, co następuje. „Dziś o północy pierwszy konsul wyjechał do Lionu. Niebytność jego w Paryżu ma trwać tylko przez dni 12.„ Z pierwszym konsulem odjechała jego małżonka, i radzca stanu Creter. Drugi konsul będzie przez ten czas podpisywać akta publiczne. Itak podpisał ón już rozkaz nakazujący sędziom pokoju nosić mundur. W Lionie jeszcze przed przyjazdem pierwszego konsula wszystko przygotowane, a nawet konstytucyą cisalpińską iednogodnie ułożono.

Monitor potwierdza o mianowaniu obywatela Daquessleau posłem do Danii. Oby. Treilhard został na jego miejscu prezydentem trybunału paryzkiego, a tego miejsce załąpi sędzia Ayter. — Donosi także monitor urzędownie, że szef brygady Sebaftyani został przyjęty w Konstantynopolu z wielkimi dyfynkcyami.

Z Hawru 5 wielkich fregat i 2 korwety wypłynęto.

Z południowey Francyi donoszą o wielkich szkodach przez powodzie zrobionych. Befançon jest pod wodą. W okolicach Bordeaux niezmierne deszcze padają. W departamencie Meurthe, gdzie śniegi wszystkie góry okrywają, wilki wiele spustoszenia czynią, że aż musiano na nich powszechnie polowanie nakazać.

Jeneralny hiszpański intendent Valletto, przybył tu przez Bordeaux, i w charakterze sekretarza legacyi na kongres uda się do Amiens.

Goniec turecki, który tu wraz z ob.
Danton przybył miał przywieść ratyfikacyę
Porty punktów przedugodnych.

Słychać że Ludwik Bonaparte na miey-
scu Beurnonvill do Berlina się uda.

W krótcie z Brestu korweta Diligence
powiezie jenerała Seriziat, do Gwalupy na
mieysce terażnieyszego kommandanta Bettin-
court, a potem popłynie do St. Domingo.

Minister woienny napisał list następują-
cy do jenerała Beillard, który Kair Angli-
kom poddał.

" Ob. Jenerale! Rząd przypomina fobie
z ukontentowaniem twoie zasługi, któreś w
ostatniey kampanii armii wschodniey położył,
i na dowód tego ofiaruje ci kommandę jedney
woyskowej dywizyi. Znajdziesz przyła-
czone dyploma. — Pozdrawiam cię.

Podpisano *Berthier.*

Rząd, iak słychać, ma przelożyć Trybu-
natowi i ciału prawodawczemu, ażeby podług
konstytucyi 5ta część członków z nich ustąpiła.

Margrabia Luchesini będący dotąd tym-
czasowym posłem otrzymał teraz listy zau-
falne, iako nadzwyczajny ambasador. Po-
przednik iego Sandoz Rollin otrzymał pen-
sya wysłużonych 3000 talarów, i w krótcie
pierwszego konsula pożegna. Ożenił ón się
dawniey z iedną Francuzką. Jenerał Beurnon-
ville dopoty tylko w Berlinie zabawi, po-
ki się indemnizacye nie ukończą, dokąd iuż
rząd nasz posłał nowe projekta, i czeka tylko
odpowiedzi.

Jenerał Menou skończywszy kwarantynę
wysiadł na ład w Toulonie z licznym or-
szakiem kobiet i służących. Jego małżonka
zigidzie się z odkrytą twarzą nie pokazuje.

Mówią, że pierwszy konsul ieszcze
przed wyjazdem do Lionu posłał bratu raty-
fikacyę pokoju z Anglią.

Jenerał Moreau kupił dobra od exdyrek-
tora Barrasa za 450,000 fr.

Krol Hiszpański mianował infanta don
Carlos, Xcia Ribas, Jana Lungara i 3 inne
ofoby, kawalerami orderu Karola III. — Szcze-
pienie krowiey ospy, co raz się bardziey w
Hiszpanii upowszechnia.

Fregata duńska Iris wypłynęła d. 31
Grudnia z Plimut do Indyow zachodnich.

W Strasburgu nieiaki Godeluck z Wie-
dnia, pokazuje od kilku mieścęcy przystoyną
karlicę. Tenże sam znalazł teraz w pobliskiey
wsi Karla podobnegoż wieku i wzrostu,
którego za roczną zapłatą 3000 fran'ów (bli-
sko 4800 zł. pol.) wynosząca, nakłonił do
ieżdzenia z sobą. Spodziewamy się go wkrót-
ce w tuteyszey stolicy.

Przed nieiakim czasem ieden mieszkaniec
na przedmieściu S. Germana, założył pocztę
z p'ów. Jeździ ón regularnie co wieczór do
Paryża w karyolce od dwóch silnych p'ów
ciągnioney, i odwozi gazety, tudzież inne
lekkie rzeczy.

Regnault-Warrin, w swoim piśmie pod
tytułem: Cmentarz Magdaleny, utrzymuje, iż
syn Ludwika XVI. nie umarł w Templu,
lecz przez podrzucenie innego dziecięcia, wy-
kradzionym, i szczęśliwie o 60 godzin drogi
od Paryża przywiezionym został, potym od
gandarmów odbity, a późniey przez szuanów
uwolniony, Charettowi był oddany. Ten
odesłał go do Ameryki, lecz w drodze okręt
od fregaty republikanckiey zabrany, Delfin
poznany, i do więzienia wtrącony, gdzie w
konwulsyach życie zakończył. Gdyby au-
tor tey historyi pozwolił ieszcze żyć temu
Xiążęciu, możeby ztąd nie iedno urosło po-
deyrzanie.

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

W E S R O D E D N I A 3. L I U T E G O 1802.

*Wiadomość dotycząca się Nauk.**O Galwanizmie i jego odkryciu i skutkach.*

Gdy kilkakrotnie o zadziwiających skutkach galwanizmu w gazecie naszej w roku zeszłym wiadomości czytelnikom naszym udzielaliśmy, nie odrzeczy będzie zaznaczyć ich z tym nowym wynalazkiem, o którym tyle we wszystkich publicznych pismach czytać się wydzarza. W tym celu robimy krótki wypis z dziennika pod tytułem: "Dziennik Zdrowia", przez P. Lafontaine medycyny i chirurgii doktora wydawanego. Mąż ten od dawna przez swoje rady użytecznie służący cierpiącej ludzkości, nową znakomitą przez swoje pracowite i z wszelkich względów użyteczne piśmo towarzysztwu ludzkiemu, a szczególniey poślakom, dla których jest pisane, czyni przysługę. Dziennik ten dotąd nieznanym w naszym języku wychodzi w Warszawie raz na miesiąc, i dla swojej użyteczności zasługuje aby od wszystkich był czytany.

Galwanizm winien jest imię swojemu wynalazcy, którym jest Aloizy Galvani profesor sztuki babilienia w akademii bonońskiej. Ten mąż zatrudniacy się głębokim rzeczy dociekaniem uważał najpierwey w roku 1790, że w obu spodnich nogach żaby, oddzielo-

nych od tułuba i tylko przez nerwy udowe z częścią szpiku grzbietowego połączonych, przez czas nieiaki dały się widzieć konwulsyjne poruszenia, skoło tylko ón końcem anatomicznego noża, dotknął tego nerwu, w tym samym momencie, w którym druga osoba z pierwszego konduktora, stojący w pewney odległości maszyny elektryczney iskry wywabiła. To wielkie w nim sprawiło zadumienie, przedsięwziął przeto czynić dalsze próby w celu odkrycia przyczyny tego osobliwszego skutku. Odmieniał zatem swoje próby rozmaitym sposobem i odkrył, że obecność kunsztem wznieconey elektryczney materyi, nie jest koniecznie potrzebną do pomyslnego doświadczeń skutku. Udało mu się także wzniecić żywe konwulsyjne poruszenia w iedney żywey opisanym sposobem przygotowaney żabie, skoro iey włożył żelazny haczyk w szpik grzbietowy i położył ją na żelaznym talerzu.

To doświadczenie wprowadziło go na domysł, że dla sprawienia ruchu w muszkułach koniecznie potrzeba aby ciało tykające się nerwu dotykało się oraz muszkułu, i że te oba ciała, iedno tykające się muszkułu, drugie zaś ner-

wu, siebie także dotykać powinny. Co znalazł potwierdzonym częstemi probami i ztąd nazwał ten dotykania się sposób prowadzącym łuczkiem.

Dopiero wszedł w poznanie więcej rzeczy na docieczenie różnych w nich sposobności i zrobienie owego ruchu w muszkułach; i znalazł, że na tey sposobności, niektórym rzeczom zupełnie zbywa, że inne posiadały ją w większym lub mniejszym stopniu. Do pierwszego gatunku liczył wszystkie rzeczy wiadome fizykom pod imieniem nieprzewodzących materji elektryczney. Przeciwnie do drugiego gatunku należy, wszystko co w większym lub mniejszym stopniu posiada własność sprawozdania tey materji. Ztąd pierwsze nazwał: "nieprzewodzącemi", drugie zaś "przewodzącemi". W dalszym czasie przysposował swoje doświadczenia do znaiomych reguł w elektryczności i znalazł, że ruch w dotkniętych muszkułach staie się żywysz, kiedy prowadzący łuczek złożony był z dwóch konduktorów różnego rodzaju. Ta rzecz i iey analogia z wiadomą amatorom elektryki Leydeyską flaszą, była mu powodem do obłożenia obnażonego nerwu żaby staniotłem i połączenia go przez prowadzący łańcuch z muszkułem. Uważał, że przez to daleko żywsze poruszenia czyli konwulsye nastąpiły. To nazwał armaturą czyli uzbrojeniem nerwu.

Na tych różnie powtarzanych probach zasadził Galvani swoją własną teorią i utrzymuie, że naybliższa tych osobliwyszch wypadków przyczyna w samym zawarta jest zwierzęciu i nie jest czym innym tylko elektryczną materją. Ze zaś ta w żywym tylko ciełe każdego czasu się znajduje przeto ją nazwał: "Zwierzęcą materją elektryczną." U-

trzymuie, że się ona w mózgu odłącza, że z tamtąd przechodzi we wszystkie części ciała, ale że się nierównie w nim rozdziela. Rozumie daley, że oleyny płyn zbliiska nerwy otaczający, wstrzymuie rozprószenie się tey materji elektryczney, że śrzonek muszkułów dla znajdujący się tamże skureczki wielkich nerwów posiada obitość tey materji "positive", powierzchnia zaś muszkułów "negative", i że tym sposobem muszkuł podobny jest do flaszey leydeyskiej, w której elektryczna materja przez nerwę sprowadzoną bywa. Jeżeli wewnętrzna muszkułów płaszczyzna, albo ich konduktory (czyli nerwy) z zewnątrz przez zwyż wymieniony łuczek prowadzący zostaną połączone: w ten czas materja elektryczna dostae równowagi i to poczytuie za naybliższy ruch w muszkułach tem sposobem wznieconego przyczynę.

Jak tylko ta teoria i zasadzaiące się na niey doświadczenia zostały znaiome, większa część naturalistów Włoskich zaczęła naśladować doświadczenia profesora Galvani. Ziednało to wynalazcy wielu stonników, ale rownież i wielu przeciwników. Roztrząsano tę rzecz częścią rozważnym i zgłębiającym okiem, częścią też sprzeciwiano się z zapalem i stonnością. Niektórzy zaczęli podkopywać z samego fundamentu wyprowadzoną tey nauki budowę i wszystkie siły obrocili na uczynienie tego przez powtarzane Galvaniego doświadczenia.

Między temi wstawił się naywięcej Volta professor Fizyki experimentalney w Pawii naywiększy naturalista we Włoszech, a podobno w całej Europie. Częste proby i dojralsze zastanowienia były mu powodem, że z początku przyiętą przez siebie teorią Galvaniego po-

rzucił, a za to inną wprowadził. Zasadza ón przyczynę zdarzeń Galwaniego iedynie na prowadzącym łuczku przy czym ciało zwierzące skutkuje tylko iak elektroskopiczna substancja, i obecność trzech różnego rodzaju materyi pierwszym czyni warunkiem. Lecz iego przeciwnicy zezwolic na to niechcieli i dowodzili mu przez proby, że owe zjawienia przy wzniecających śródtkach czyli excytatorach, w tymże famym rodzaju następowaty. Przeciwnie Volta dowodził przez więcej doświadczeń znaywiększą dokładnością czynionych, że ta iedność rodzaju (homogeneité) excytatorów nietylko od iednorodzaynego zwiaku, chemicznego zmieszania, ale też od własności powierzchni kształtu, z siadłości stosunkowej (retatif) suchości i temperatury zawisła.

Wielki ten badacz natury nie tylko proby Galwaniego, tak znacznie wydoskonalił, ale i na ogół nauki wielkie rzucił światło. Naypierwey bowiem dostrzegł skutków dróżnienia galvanizmu na sposobność czucia, mianowicie na zmysł smaku i wzroku. Mały czyfity cyny lub ołowiu listek, albo też kawałeczek srebrnego papieru, przyciśniony do końca ięzyka wznieca w tym samym momencie znacznie kwaśny smak, skoro z iaką srebrną lub złotą monetą położoną na płażczyźnie ięzyka stykać

się będzie, Ten kwaśny smak trwa po-ty, poki oba metale siebie dotykają. Toż samo następuie kiedy listek cyny pływa na wodzie i kiedy- kto ięzykiem dotknie się powierzchni wody, kawałkiem zaś srebra lub złota dotyka się razem ięzyka i wody. W przeciwnym razie, w którym srebro tyka się końca ięzyka, cyna zaś lub ołów iego powierzchni smak nie jest więcej kwaśny ale ługowaty, ofry i palący.

(Reszta w następującym Nrze.)

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 1. Lutego 1802.

— Korzec Pszenicy	- - -	zł. pol.	26 do 29.
— Żyta	- - -	—	18 — 21.
— Jęczmienia	- - -	—	18 — 19.
— Owsa	- - -	—	13 — 14.
— Groch	- - -	—	16 — 19.
— Kaszy jaglanej	- - -	—	28 — 30.

W Wiedniu od d. 18. do 23. Stycznia.

Meca wynosząca 15 nafzych garcy:

— Pszenicy	- - -	zł. pol.	14 do 22.
— Żyta	- - -	—	10 — 14.
— Jęczmienia	- - -	—	9 — 12.
— Owsa	- - -	—	7 — 9.

W Otumuncu od d. 14. do 23. Stycznia.

— Meca Pszenicy	- - -	zł. pol.	20 do 22.
— Żyta	- - -	—	12 — 13.
— Jęczmienia	- - -	—	11 — 12.
— Owsa	- - -	—	6 — 7.
— Prosa	- - -	—	23 — 24.

D O N I E S I E N I A.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Gallicy zachodniej oznaymują tym Edyktem Panu Lu dwikowi Sieminskiemu: że zastępca mały Bernarda Niegotlewskiego pod dniem 15 Grudnia 1801 roku u sądow tych, o 20 ezer. zł. żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż Ludwikowi Sieminskiemu adwokata tuteyszego P. Zarzeckiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły; z ktorun procesu ten stowonie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się, i ukonczony będzie on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 9 Marca 1802 roku sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych śródkow prawa używał, ktore do obro

ny swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z za niedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.
Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 24 Grudnia 1801 roku.
Weinmann.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Janowi Podlewskiemu: że Pan Fryderyk Kłose kupiec i mieszczanin Krakowski u sądów tych, o zapłaconie summy 1000 zł. ryń. żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga doproszał się.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie obżałowany zostaje lub czy wcale C. K. państwach dziedzičných znajduje się, onemuż Janowi Podlewskiemu adwokat tutejszego Męciszewskiego z tego szkoda i jego kosztami zastępca postanowiły z którym proceś ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto Edyktem niniejszym tymkońcem upomina się, ażeby dnia 23 Marca 1802 roku sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowodzą, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
Jan Morak.
Chrastianski.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 20 Stycznia 1802 roku.
Elsner.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa publiczność ntniejszym Edyktem uwiadomia, iż pertraktacya majątku po ś. p. Janie Sarkandrze Grim dnia 30 Kwietnia 1802 o godzinie 10 z rana tu na Ratuszu Krakowskim odbywać się będzie, wszyscy zatem którzyby do rzeczoney masy czyli prawem następstwa, lub też długu iakowe pretensye mieli, na wyznaczonym czasie i miejscu, a to dla szczupłości owej masy w względzie między nimi i ustanowionym teyże masy kuratorem JP. Liebtchem prawa doktorem i adwokatem tentowania ugody, w przeciwnym zaś razie dla wyszczególnienia swoich pretensyi pod ostrością ich należytości przepadku stawić się mają.

Dan w Krakowie dnia 24 Grudnia 1801.

J. Gellinek.
Walenty Bartsch.
Joz. Feistmantel

Z Rady Senatu C. K. Miasta Stołecz. Krakowa.
Kazim. Fiałowicz.

Przez Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa niniejszym Edyktem czyni się publiczności wiadomo, iż rzeczy ruchome po zmarłym Kazimierzu Zacharskim pozostałe iako to: w złocie, srebrze, cynie, miedzi, mosiądzu, żelazie, suknie h, białźnie, pościeli i innych domowych sprzętach, na instancya Marcina Dymczyńskiego małoletnich Zacharskich opiekona w domu pod Nrem. 254 w ulicy blichowa wżanew sytuowanym, na dniu 15 Lutego r. b. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytacya więcej dającemu sprzedawane będą.

Wszyscy zatem ochotę kupiec mający, mają się na wyznaczonym miejscu czasie i dniu znajdować. Dan dnia 15 Stycznia 1802.

J. Gellinek.
W. Bartsch.
Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Fiałowicz.

Administracya Dobr Krolewskich Kraiowych zaaręduje z temi już publikowanemi Dobrami oraz i woytostwo w Kieleckim cyrkule leżące i Winiary Łagoyskie nazwane na 6 lat dnia 20 Marca tego roku pod kondycyami wiadomemi. A gdy cena pierwszego wygłosu nad 300 ryń. nie będzie, więc wadium 30 ryń. wymaga się.

W Krakowie dnia 22 Stycznia 1802.

Dichting.

(Przy dzisiejszej Gazecie znajduje się drugi Dodatek.)

DO Nru. 10.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 3. Lutego 1802.

DONIESIENIA.

Ces: Król: sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wszystkim którym o tem wiedzieć należy Ed. ktem niniejszym publicznie wiadomo czynią, że dobra Strzątków w cyrkule Radomskim leżące, w summie 214,938 Zł. pol. oszacowane, do masy krydalney Konstantego Jankowskiego należące, dla tego że na dniu 24. Października r. b. żaden kupujący nie znalazł się, dnia 10. Marca 1802. roku powtórnie przez publiczną licytacją na sprzedaż wystawione będą pod warunkami następującemi:

1ste: Ażeby ubiegający się o kupno tych dóbr zaraz przed rozpoczęciem licytacji dziesiątą część szacunku dóbr w gotówkę dla pewności aktu licytacji jako zakład złożył.
2re: Ażeby kupujący przez licytacją sumę za szacunek dóbr pożądaną zaraz w dniu 14 od dnia ukończonej licytacji rachując do depozytu sądowego złożyć był obowiązany, albo w przypadku uchybionego terminu nowa licytacja z jego szkodą i jego kosztem nastąpiła.

3cie: Ponieważ zaś każdemu nawet i wierzycielowi wolno jest o kupno tych dóbr ubiegać się; wierzyciel zatem od złożenia w gotówkę zakładu uwolniony będzie, jeżeli okaże że dług jego do masy mianym ma pierwszeństwo, i jeżeli tym długiem za bezpieczeństwo aktu licytacji zareczy. A nawet wierzyciel przez licytacją dobra te kupujący i od złożenia szacunku do depozytu sądowego w proporcją swey pretensyi na ten czas uwolnionym być może, jeżeli takowey jego pretensyi pierwszeństwo względem innych wierzycieli przez klasyfikacją przyznane będzie; gdyby zaś otrzymane tam pierwszeństwo później przez akcją zakłócone zostało, na ten czas wierzyciel kupujący w proporcją niezłożonego szacunku, aż do czasu ukończenia procesu kaucją dostateczną podobnie z terminie dni 14, i pod tym samym rygorem wyżej zagrożonym złożyć będzie obowiązany.

4te: Ze dobra kupione obcemu kupującemu nie inaczej jak tylko za wyliczeniem na terminie summy szacunkowey, wierzycielowi zaś kupującemu w sumę długu do masy mianym za złożeniem kaucyi na wyliczenie szacunku, w dziedziczną posesyją oddane będą.

5te: Ze przysięły nabywca tych dóbr podług wyroków między wierzycielami zapadłych w monecie tamiey wyrażoney do wypłaty, która wyrażnie w złocie lub monecie srebrney ma nastąpić, każdemu wierzycielowi, w iakiey się któremu należy, obowiązany będzie; w którym względzie wolno mu jest, o tych wierzycielach, którym się w złocie a którym w monecie srebrney założyć uczynienia należy, u zastępcy do spraw Pana adwokata Zerzeckiego zaciągnąć informacyi.

Wszyscy dobr tych nabywać sobie życzący mają się dnia 10 Marca 1802. roku ściśle się trzymając warunków wyżej wyrażonych do licytacji w sądach tutejszych stawić. Wolno im nakoniec jest akt detaxacji dóbr tych w sądowey Registraturze przyzrzyc sobie. Oraz i wierzyciele na dobrach tych bezpieczeństwo mający, nie oczekując osobnego wezwania końcem dopilnowania się w prawach swoich zgłosić się mają, a to tym pewnie

ponieważ ei, którzy w tym przepisany terminie nie nadgłoszą się, ani do kupującego ani do samych dóbr prawa więcej mieć nie będą, ale swej satysfakcyi jedynie z szacunka przedaż lub z innego majątku dłużnika swego poszukiwać będą musieli.

W Krakowie dnia 21. Listopada 1801.

Józef de Nikorowicz.

Jan Morak.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
Brzozad.

Tym wszystkim którzy w domach swych niewygodę przez wydymanie kominow cierpią: oznamuje się blaszana i nie wielkim kosztem zrobiona machina, która u góry w kominie osadzona wielką siłą dym wyciąga, która to siła podług upodobania może być po większą lub pomniejszą, a tak się w krótcie od d. ma uwalnia. Ci którzy tej machiny żądają przeliją Zł. Ryn. 10. do Krakowa do J.P. Ponceta wraz z swemi wyrażnie pisanemi adresami, iako też adresa kommissanta, u którego wspomniany modelusz machiny oddany mieć chcą, który na początku Września za w p'ac-niem 75 Zł. Ryn. odstawionym będzie. Koma się niniejsza cena za wysoką zdawać będzie, może się z t. w przyiacioł spółkować, ile się mu podoba i tym sposobem tenże modelusz tak tanio kupić iak sobie kto życzy. Kommissanci będą poimiey oznajmieni.

Cez: Król. sąd szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej niniejszym obwieszczeniem J.Panu Janowi Czermińskiemu do wiadomości podaję, że P. Ursula z Morsztynow, Dembińska na przeciw atomu do tutejszych sądów żaluje o ustąpienie całych dóbr Grzybowa, Mokre, i potłowy Rzędowa, oraz zdania rachunków podata.

A ponieważ sądowi nie wiadomo jest niniejsze jego pomieszkanie, lub czyli wcale w tutejszych C. K. dziedzielnich krajach nie znajduje się, postanowily temuż J.Panowi Czermińskiemu zastępcę z tego niebezpieczeństwem i na tego kosza Adwekata tatay mieszkaiącego w osobie J.P. Spyleckiego z którym ten proces rozpoczętym podług praw temu krajowi służących przewidzianym i ukończonym będzie. Dla tego J.Pan Jan Czermiński tym celem napomina się aby w przeciagu czasu 90 dni albo sam się stawil, zastępcy swemu jeżeli iakie ma obrony wczesnie przestął, albowiteż innego Patrona sobie obrat i sądowi takowego wymienił, używając takich obron których prawo dozwala, i on dia siebie za najskuteczniejsze osądzi, każde albowiem spóźnienia złe skutki, sam sobie przypisać musi. Tak bowiem prawa tutejszego kraju mieć chcą.

Józef de Nikorowicz.

Jan Morak.

Chrastiański.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej d. 24. Listopada 1801.

Przez Juracydykow kameralną Nowomieyską Galicyi zachodniej mocą niniejszego Edyktu wszystkim tym do których należy, wiadomo się czyni: Od Juracydykoyi tej pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich w tym kraju leżących tak ruchomych, iako i nieruchomych dóbr Joela Przeorskiego żyda i kupca Nowomieyskiego zbieg wierzycielow był otwart.

Niniejszemu przeto wszyscy którzyby iakiegokolwiek na przeciw zadłużonego prawa mieć rozumieli, obwieszczaią się, ażeby aż do 1. Marca r. b. 1802 pretensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu naprzeciw postanowionego w osobie Franciszka Ciszewskiego zastępcą maszy konkursowey do tutejszey Juracydykoyi tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swowey pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tej lub owey klasie umieszczonemi być żądają okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ei, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczzonego dłużnika w tym kraju znajdujących się dóbr, bez żadnego wyjącia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego po-

rachunku stałyto, lub rzeczy iakiew prawem własności z masy domagał się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakież nieruchomey do dłużnika należącej zabezpieczone była, tak dalece, iż takowi wierzycieli, gdyby masie winni byli, mimo tego iż im prawo do nadgródzienia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą. A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w Rozdziale IX. §. 86. obranis Administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielów nakazano iest, przeto wszystkich wierzycielów na dzień 12. Marca r. b. 1802. o godzinie 9. zrana do tuteyszey Jurydykcyi tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tym czasownie ustanowianym Rządca masy Urod. Jitan Franciszek Rożicki lub potwierdzonym, lub inny obrany, podobnież też i deputacya wierzycielów, do której jednak nikt, tak tylko wierzyciel tej samey masy zdolny być może według §. 93. i 94. ustaw sądowych, obraną być ma; oraz zaś przepis, podług których dobra administrować się powinny, taką władzę deputacya względem Administracyi masy ma, i tak daleko Administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. — Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniay stawili się należy, gdyż inaczej podług §. 95. zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranis tak Administratora iak i deputacyi wierzycielów od tuteyszey Jurydykcyi nastąpi.

Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody uniknąć, gdyż w tym na C. K. dziedzielnicze kraje ustanowionych praw przepis zachodzi.

Datum Neokorezynyj, die 7. Januarij 1802.

Nicolaus Dick Prefekt.

Z Urzędu Jurydykcyi kameralney Nowomieyskiej.
Franciszek Baldini C. R. Justit.

Magistrat Miasta C. K. Lublina niniejszym publicznym Edyktem do wiadomości podaje; iż dom muiowany Dawida Nufsynowicza tu w Lublinie na żydowskim mieście pod Nrm. 7. stojący, na drugim licytacyi i terminie spirodany nie został; przeto końcem przedsięwzięcia trzeciej licytacyi nowy termin na dzień 11. Lutego 1802. o godzinie 10 zrana iest przeznaczony, podczas którego wspomniany dom podług dzieła Dtaxac, i w Registrarurze poprzedniczo, lub w samym czasie licytacyi widzieć mogącego, do Żł. Ryń. 10733. sądownie oszacowany, za gotowe pieniądze, w 14 dniach do depozytu sądowego złożyć się mające, więcej dającemu sprzedany będzie; dla tego wszyscy ten dom kupić żądający wzywają się aby w wyznaczonym dniu i godzinie w mieście tuteyszego Magistratu stawili się, i o innych kond. cyach licytacyi w przeszłych Edyktach wyrażonych uwiadomili się. — Dan w Lublinie dnia 19. Gradnia 1801.

Enbricht.

Schweitzer.

Lewandowski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Lublina.
Krepski.

Ces. Król: sądy szlacheckie Krakowskie Gallicyi zachodniey oznajmują tym Edyktem Panu Wincentemu Kraczkowskiemu: że u sądów tych Panowie Leon i Woyciech Komornicy imieniem własnem, i Jan Komornicki jako Opiekun małoletniey Maryanny Komornicki u sądów tych o zapłacenie summy 870 Żł. pol: z prowizyą i kosztem prawnym żatobę na niego podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwosci wymaga prosili.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzielnicznych znajduje się, iemuż Panu Wincentemu Kraczkowskiemu Adwokata tuteyszego P. Billenicza z jego sakodą i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym process ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocząć się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 31. Marca 1802. roku o godzinie 9. zrana sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego doudu, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłał, alio nakoniec innego sobie Patrona obrat, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu, tych środków prawa używał, które do obrony tej sprawy za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką

wiedogodność z zaniechania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw przy-
pisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej
W Krakowie dnia 11. Grudnia 1801.

Weinmann.

Z strony C. K. Gubernium Galicyi zachodniej.

O liwerunku papieru dla C. K. zachodnio-galicyjskich Instancyi i urzędów.

Ponieważ podczas licytacyi liwerunku materiałów kancelaryjnych 30. Listopada b. r. odprawioney nikt się nie zgłosił z chęcią dostawiania papieru w cenie słusznej; przeto za pomocą powtórnay licytacyi dnia 15. Marca 1802. w C. K. gubernialney Dyrekcyi ekspedytowey w Krakowie liwerunek papieru we wszystkich gatunkach dla C. K. Gubernium, Trybunału appellacyjnego, i C. K. Sądów szlacheckich krakowskich, prowincjonalney Buchalteryi rządowej, skarbu wyplatającego, skarbu bankocelowego, Administracyów tak celney, iako też tabakowo-stemplowej, tudzież krupki i dóbr rządowych, dyrekcyi budowniczey, Prokuratury kameralney, Sądu karzącego, nakoniec dla C. K. Sądów szlacheckich, i Sądu karzącego w Lublinie na trzy lata poczynając od 1. Maia 1802. temu w dzierzawę puszczoney zostanie, który podeymie się dostawiać papieru w najlepszych gatunkach za cenę najtanszą.

Każdy chęć dzierzawienia mający, a na licytacyę stający powinien mieć dla zabezpieczenia skarbu w gotowiznie lub zaręczenie niewątpliwym kaucyą i zakład 10 od sto summy z rozchodu papieru pozostającej, który ma być przed licytacyą w gotowych pieniądzech złożony. Tenże zakład licytantom, którzy nie ofiarowali najtanszey ceny, zaraz po skończoney licytacyi oddany, temu zaś, co najlepszą uczynił propozycyą, po zatwierdzonym przez rządy krajowe dziele licytacyjnym, i ratyfikowan w kontrakcie do summy złożony się mający kaucyę dołożony, lub za złożeniem one że powrócony zostanie, w przeciwnym zaś przypadku gd. by miał kontrahent od zaliczowaney dzierzawy przed zawarciem kontraktu odstąpić, na rzecz skarbu przypadnie.

Na kaucyę liwerunku papierowego 1000 R. h. ustanowiono, a zakład blisko 500 Ryn. wynosić będzie. Wszelkie warunki mogą chęć dzierzawy mający w tuteyszey Dyrekcyi gubernialnego ekspedytu przyrzec, a ztym do niej się wprzód udać.

W Krakowie dnia 24. Grudnia 1801.

Wicenty Antoni Fest. Gubernialny Sekretarz.

Ces. Ksi. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że gdy dobra Wysoczyzna i Trochowszczyzna do masy Krydałney Wysockiego należące na dniu 29. Listopada r. b. iako na pierwszym licytacyi terminie żadnego nie znalazły kupca, też same dobra na powtórnym terminie na dzień 31. Marca 1802. roku o godzinie 9. zrana przeznaczonym na sprzedaż przez licytacyą publiczną podane będą, a to pod warunkami w pierwszym Edyktie już umieszczonemi:

1sze. Ażeb kupujący przed odprawiać się mającą licytacyą zakład na bezpieczeństwo aktu licytacyi w kwocie 100 czer: zł: w gotowiznie złożył, który to zakład więcej ofiarującemu kupcowi w summie szacunkowey przyjęty będzie.

2ze. Ażeb kupiec resztę summy szacunkowey w przeciągu 4 tygodni do Depozytu sądowego złożył, gdyż inaczej nowa licytacya z jego szkodą i jego kosztem nastąpi.

Ktokolwiek ztym dóbr tych kupnem sobie nabydź zechce ma się na dniu i o godzinie wyrażoney w sądach tuteyszych przed kommissyą do aktu licytacyi wyznaczoną znydować.

Wolno nakoniec iest każdemu akt detaxacyi dóbr tych przyrzec sobie w sądowej Registraturze. — Dan w Krakowie dnia 11. Grudnia 1801. roku.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Crenensfels.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Galicyi zachodniej.
Weinmann.